

4. Štvrtý žalobný dôvod založený na porušení článku 266 ZFEÚ:

- Komisia porušila ustanovenie článku 266 ZFEÚ, keďže nesplnila povinnosti vyplývajúce z rozsudku z roku 2010. List Komisie je dôkazom jej konečného rozhodnutia neprijíť nové formálne rozhodnutie stanovujúce presnú sumu, ktorú má žalobkyňa zaplatiť, napriek povinnosti v tomto zmysle, ktorá jej vyplýva z rozsudku z roku 2010. V dôsledku toho je tento list konečným vyhlásením o tom, že Komisia nesplní povinnosti, ktoré jej vyplývajú z rozsudku z roku 2010.

5. Piaty žalobný dôvod založený na porušení zásady proporcionality:

- Komisia porušila zásadu proporcionality tým, že uložila žalobkyni povinnosť zaplatiť úroky z omeškania týkajúce sa pokuty, ktorej výška nebola nikdy jasná a ktorá bola v celej výške zrušená bez toho, aby Komisia prijala nové konečné rozhodnutie o výške pokuty, ktorú má žalobkyňa zaplatiť. Podmienky zakotvené pravidlami umožňujúcimi Komisii vyžadovať zaplatenie úrokov z omeškania v iných veciach nie sú v predmetnom prípade splnené. Subsidiárne, je prinajmenšom neprimerané ukladať úroky z omeškania represívnej povahy, zatiaľ čo žalobkyňa sa tejto záťaži nemohla z dôvodu konania Komisie vyhnúť.

6. Šiesty žalobný dôvod založený na nesprávnom právnom posúdení Komisie, keď po vydaní rozsudku z roku 2010 odmietla uvoľniť bankovú záruku žalobkyne:

- uvedeným rozsudkom Všeobecný súd zrušil rozhodnutie z roku 2005, ktoré ukladalo povinnosť zaplatiť pokuty, a Komisia tak do prijatia nového rozhodnutia nedisponovala vo vzťahu k žalobkyni nijakým právnym titulom. Tým, že Komisia po vydaní rozsudku z roku 2010 odmietla uvoľniť bankovú záruku, nedodrжала tento rozsudok. Toto nesprávne právne posúdenie priamo viedlo k zvýšeným nákladom žalobkyne, keďže musela udržiavať bankovú záruku. Subsidiárne, po vydaní rozsudku mala Komisia prinajmenšom znížiť výšku bankovej záruky na maximálnu sumu stanovenú Všeobecným súdom.

Žaloba podaná 22. septembra 2014 – Taliansko/Komisia

(Vec T-673/14)

(2014/C 409/73)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Talianska republika (v zastúpení: A. De Stefano, avvocato dello Stato, G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Talianska vláda napadla na Všeobecnom súde Európskej únie rozhodnutie Komisie C(2014) 4537 final z 9. júla 2014, oznámené 10. júla 2014, týkajúce sa založenia spoločnosti Airport Handling S.p.A. spoločnosťou SEA S.p.A.

Týmto opatrením Komisia rozhodla o začatí konania vo veci formálneho zisťovania proti Talianskej republike, keďže sa predovšetkým domnievala:

- že založenie spoločnosti Airport Handling S.p.A. spoločnosťou SEA S.p.A. a súvisiaci kapitálový vklad vo výške 25 miliónov eur predstavuje štátnu pomoc nezlučiteľnú s vnútorným trhom,

- že spoločnosť Airport Handling S.p.A. sa musí považovať za právnu nástupkyňu spoločnosti SEA Handling S.p.A., a preto je príjmom pomoci poskytnutej SEA Handling S.p.A., ktorá bola predmetom rozhodnutia C(2012) 9448 final, dôsledkom čoho je prechod záväzku SEA Handling S.p.A. vrátiť túto pomoc na Airport Handling S.p.A.

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza sedem žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na porušení a na nesprávnom uplatnení zásady lojálnej spolupráce, ako aj článkov 10 a 13 nariadenia (ES) č. 659/1999.

- Napadnuté rozhodnutie bolo prijaté bez toho, aby sa zohľadnili dôkazy a skutočnosti oznámené talianskymi orgánmi počas fázy pred vyšetrovaním a v rozpore so zásadou, ktorá bola mnohokrát potvrdená Súdny dvorom, podľa ktorej Komisia a členské štáty musia lojálne spolupracovať s cieľom prekonať všetky ťažkosti, ktoré vzniknú v rámci výkonu rozhodnutia o vrátení štátnej pomoci.

2. Druhý žalobný dôvod založený na porušení a na nesprávnom uplatnení zásady náležitej starostlivosti a nestrannosti postupu správneho orgánu.

- Komisia nepreskúmala s požadovanou obozretnosťou informácie poskytnuté talianskymi orgánmi v rámci fázy pred vyšetrovaním a v dôsledku toho založila napadnuté rozhodnutie na nesprávne zistenom skutkovom stave.

3. Tretí žalobný dôvod založený na porušení a na nesprávnom uplatnení zásady obozretnosti a proporcionality postupu správneho orgánu.

- Napadnuté rozhodnutie porušuje tieto zásady, ktoré vyžadujú počkať aspoň na výsledok konaní začatých na prvom stupni proti rozhodnutiu C(2012) 9448 final z 19. decembra 2012, v dôsledku čoho predčasne zasahuje do činnosti podniku v štádiu jej začatia.

4. Štvrtý žalobný dôvod založený na porušení a na nesprávnom uplatnení článkov 108, 120, 145 a 146 ZFEÚ.

- Na základe skresleného opisu skutkového stavu napadnuté rozhodnutie bráni SEA S.p.A. v jej pôsobení na trhu služieb prevádzky letísk na letiskách v Miláne a v zaručení kontinuity týchto služieb v postavení prevádzkovateľa týchto letísk.

5. Piaty žalobný dôvod založený porušením a na nesprávnom uplatnení článku 108 ZFEÚ v rozsahu, v akom toto rozhodnutie potvrdzuje existenciu kontinuity medzi činnosťami spoločností SEA Handling a Airport Handling.

- Napadnuté rozhodnutie nesprávne vyvodzuje existenciu kontinuity medzi spoločnosťami SEA Handling S.p.A. a Airport Handling S.p.A.

6. Šiesty žalobný dôvod založený na porušení a na nesprávnom uplatnení článku 108 ZFEÚ v rozsahu, v akom sa údajná pomoc pripisuje štátu.

- Napadnuté rozhodnutie nesprávne pripisuje štátnemu orgánu rozhodnutie SEA S.p.A. založiť Airport Handling S.p.A. a poskytnúť tejto spoločnosti jej počiatočné základné imanie.

7. Siedmy žalobný dôvod založený na porušení a na nesprávnom uplatnení článku 108 ZFEÚ v súvislosti s údajnou absenciou hospodárskej racionálnosti.

- Napadnuté rozhodnutie nesprávne uvádza, že rozhodnutie SEA S.p.A. o založení Airport Handling S.p.A. nezodpovedá konaniu obozretného hospodárskeho subjektu pôsobiaceho v trhovom hospodárstve.